

BOSNA I HERCEGOVINA
URED ZA RAZMATRANJE ŽALBI
PODRUŽNICA/FILIJALA BANJA LUKA

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
КАНЦЕЛАРИЈА ЗА РАЗМАТРАЊЕ ЖАЛБИ
ФИЛИЈАЛА БАЊА ЛУКА

BOSNIA AND HERZEGOVINA
PROCUREMENT REVIEW BODY
BRANCH OFFICE BANJA LUKA

Број: ЈН2-02-07-1-2449-10/19
Бања Лука, 14.11.2019.године

27-11-2019

Канцеларија за разматрање жалби, Филијала Бања Лука, рјешавајући по жалби понуђача, Енеко еколошки систем д.о.о. Бијељина бр.ж-06/-19 од 30.09.2019.године, изјављене на текст Тендерске документације, бр.4121/2019 од септембра.2019.г., уговорног органа, а.д. Град Бијељина, у поступку јавне набавке „радова измјене постојећег система гријања у Бувљак хали на АТЦ-у и прелазак на рентабилнији систем гријања и хлађења топлотним пумпама“, на основу члана 111.став (1) тачка ц.) Закона о јавним набавкама ("Сл.гласник БиХ", број:39/14) и члана 228. Закона о управном поступку ("Сл.гласник БиХ", број: 29/02, 12/04, 88/07, 93/09 и 41/13), на сједници, одржаној дана 14.11.2019.године, донесено је:

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Жалба понуђача, **Енеко еколошки систем д.о.о. Бијељина**, бр.ж-06/-19 од 30.09.2019.године, изјављена на текст Тендерске документације, бр. 4121/2019 од септембра.2019.године, уговорног органа, а.д. Град Бијељина, у поступку јавне набавке „радова измјене постојећег система гријања у Бувљак хали на АТЦ-у и прелазак на рентабилнији систем гријања и хлађења топлотним пумпама“, **одбија се, као неоснована.**

Одбија се и захтјев за накнаду трошкова жалбеног поступка .

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

Уговорни орган, а.д. Град Бијељина (у даљем тексту Уговорни орган), је у отвореном поступку јавне набавке „ радова измјене постојећег система гријања у Бувљак хали на АТЦ-у и прелазак на рентабилнији систем гријања и хлађења топлотним пумпама“, објављеног на порталу јавних набавки бр. 577-1-3-43-3-13/19 од 10.09.2019.г., тендерски документ, бр, 4121/2019, незадовољан истим, као понуђач Енеко еколошки систем д.о.о.Бијељина, улаже жалбу, (у даљем тексту; жалилац)

16.2. Оцјена техничке и професионалне способности понуђача ће се извршити на основу једног или више доказа које су понуђачи дужни доставити у оквиру понуде:

став 2.: „Овјерене копије диплома запослених радника и овјерене копије личне лиценце за извођење радова наведених у тачки 16.1 подтачке а), б) и в):

- дипломирани машински инжењер за термотехничке инсталације - минимално 1 запослени са дипломом машинског факултета,
- дипломирани електро инжењер јаке струје - минимално 1 запослени са дипломом електротехничког факултета
- дипломирани електро инжењер смјер слабе струје или аутоматике - минимално 1 запослени са дипломом електротехничког факултета „

-Уговорни орган крши закон о јавним набавкама јер неоправдано ускрађује конкурентност и законом загарантована права, као и Закон о грађењу :

Својим условом у тендерској документацији, се ускрађују законски загарантована права, јер се уговорни орган ставља изнад надлежних институција, а у овом случају изнад Министарства и ускрађује право понуђачима, који имају на располагању техничко особље, са лиценцом за извођење предметних радова, које је издало надлежно министарство, а који нису завршили машински факултет него технички факултет.

Према „Закону о уређењу простора и грађењу“, који се односи на предметну набавку: члан 117.

“(3) Одговорно лице за грађење мора имати лиценцу за грађење и одговорно је за испуњење услова из става 1. овог члана”, овим се јасно каже ко је одговоран за извођење предметних радова.

-Уговорни орган не би смјео излагати понуђаче непотребним трошковима доказивања о истој ствари.

-Осим тога према: “ПРАВИЛНИК О УСЛОВИМА ЗА ИЗДАВАЊЕ И ОДУЗИМАЊЕ ЛИЦЕНЦИ УЧЕСНИКА У ГРАЂЕЊУ” Члан 8. (1) Лиценца за физичка лица може се издати дипломираним инжењерима архитектуре, грађевинарства, електротехнике, машинства, технологије, саобраћаја, шумарства, пољопривреде, пејзажне архитектуре, информационе технологије и просторним планерима или дипломираним инжењерима са завршеним студијем првог циклуса који траје четири године, а чијим се завршетком стиче 240 ЕЦТС бодова у наведеном научном пољу, као и инжењерима или дипломираним инжењерима у наведеним стручним областима са завршеним студијем првог циклуса који траје три године, а чијим завршетком се стиче 180 ЕЦТС бодова.”

То значи да одговорно лице на предметним радовима немора имати диплому машинског факултета, него то може бити и: технички, технолошки или неки други адекватан факултет, а суд о томе даје Министарство које издаје лиценце, а не уговорни орган. Уговорни орган је требао тражити лице са одговарајућом лиценцом, а не са дипломом, јер је према Закону о грађењу, одговорно лице је оно које има одговарајућу лиценцу, а не које има одговарајућу диплому.

3. ТД захтијевано је у тачки „-16.1. У смислу техничке и професионалне способности, у складу са чланом 48. и чланом 51. Закона, понуђачи требају испунити следеће минималне услове:

Став 2. под „в) дипломирани електро инжењер слабе струје или аутоматике - заједно са лицем из подтачке а) ове тачке, одговара за подешавање и функционисање аутоматике постављене опреме” и

-42.1 .Понуђачи треба да уз понуду доставе важеће лиценце/овлаштења за обављање дјелатности, и то: „

Под: „в) лиценца за извођење електро инсталација слабе струје и аутоматике (дијела електро фазе - инсталације слабе струје, телекомуникација, аутоматике и надзор).“

-Уговорни орган крши закон о јавним набавкама, јер неоправдано ускраћује конкурентност понуђачима у јавној набавци:

Није потребан инжењер слабе струје и његова лиценца нити лиценца извођача, јер у радовима који су предмет јавне набавке нема ни један елеменат који се односи на слабу струју, односно нема извођења радова слабе струје и аутоматике.

Слаба струја је струја до 50В, а сва аутоматика односно управљање уређајима, долази фабрички комплетно са уређајем и у овој јавној набавци је засновано на контакторима и заштитним релејима 220/380 В.

Понављамо нема никаквог рада на аутоматици..Уређаји долази са фабрички уграђеним управљањем и корисник добија упутство за руковање које може свако користити ..значи упали термостат, повећај или смањи температуру, повећај или смањи брзину вентилатора и понављам нема радова на слабој струји, поготову за инжењера слабе струје, то зна урадити свако .

Према овоме што тражи уговорни орган: требате када купите телевизор или када климу постављате тражити инжењера за то. У којој тачки предмјера се налазе радови са струјом мањом од 220В?

У тачки 19. се наводе и налази опрема која ради на 220 и 380 В, тако да нема нигдје слабе струје, а ни аутоматике, јер понављам термостатом зна и мало дијете управљати а топлотна пумпа има фабрички уграђено управљање и ту нема шта тражити инжењер слабе струје него свако ко зна читати упутство, може на контролору притискати дугмад за повећање-смањење температуре, укључити угасити и др.

Уз све ово мора се имати на уму да је предмет ове јавне набавке замјена система гријања, а не електрорадови.

4. ТД захтијевано је у тачкама:

4.1. „11.2. прије достављања понуда, понуђачи су обавезни извршити увид у објекат и идејно рјешење, како би могли квалитетно формирати понуде, у складу са потребама Уговорног органа и идејним рјешењем. Понуде које буду достављене без претходног увида у објекат ће се сматрати неприхватљивим.“

Уговорни орган нема право захтијевати обилазак локације и увиде у објекат и идејно решење, као услов за прихватљивост понуде.

Уговорни орган , је за примљену жалбу, размотрио и дао изјашњење бр 4531/2019 од 04.10.2019.г., у којем каже да је жалба неоснована , те исту прослеђује са документацијом КРЖ-у, Филијала Бања Лука., која је протоколирана под бр. ЈН2-02-07-1-2449/19 од 07.10.2019. године.

У Изјашњењу по жалби се наводи :

Набавка радова је проведена отвореним поступком јавне набавке, а процијењена вриједност набавке је 200.000,00 КМ без ПДВ-а. Ознака и назив набавке из ЈРЈН је 45331000-6, Радови инсталирања гријања, вентилације и климатизације.

Дана 20.09.2019. године је понуђач ДОО „ENECO EKOLOŠKI SISTEMI“ Бијељина, заступаног путем опуномоћеника адвоката Дражена Николића, изјавио жалбу која се односи на Тендерску документацију у предметном поступку.

Уговорни орган АД „Град“ Бијељина је Одлуком број: 4404/2019 од 24.09.2019. године усвојио жалбу као дјелимично основану, те сачинио Измјене Тендерске документације број: 4404/2019 од 24.09.2019. године.

Дана 30.09.2019. године Уговорни орган је под бројем 4480/2019 запримио Жалбу, која је код Жалиоца уведена у књигу протокола под бројем Ж-06/-19 од 30.09.2019. године, која се односи на Измјењену Тендерску документацију у поступку „Јавна набавка измјене постојећег система гријања у Бувљак хали на АТЦ-у и прелазак на рентабилнији систем гријања и хлађења топлотним пумпама“ број: 4121/2019 од 28.08.2019. године (у даљем тексту: Тендерска документација или ТД).

Прије него што се упустио у мериторно изјашњење по Жалби, Уговорни орган је установио да је Жалба благовремена, допуштена и изјављена од овлашћеног лица.

Приступајући разматрању навода из Жалбе, Уговорни орган је извршио детаљан увид у Тендерску документацију и документацију у предметном поступку у складу са Законом о јавним набавкама Босне и Херцеговине и подзаконским актима, и изјаснио се да је Жалба у потпуности неоснована из следећих разлога:

1. Уговорни орган одбија први навод Жалбе као потпуно неоснован. Жалилац у 1. наводу Жалбе показује неупућеност у законске акте који прописују област о којој износи тврдње и актуелне препоруке и ставове Агенције за јавне набавке и КРЖ-а, односно контрадикторно у односу на своје остале наводе, препоручује Уговорном органу да смањује конкуренцију неоправдано постављеним економско-финансијским условима.

Уговорни орган је у потпуности поступио у складу са ставом Агенције за јавне набавке Босне и Херцеговине који је објављен на званичној страници Агенције 28.11.2018. године, те је на тај начин омогућио већем броју понуђача (у складу са чланом 3. Закона о јавним набавкама) да учествују у предметном поступку. У горепоменутом ставу Агенције је наведено:

„У том погледу, и у Босни и Херцеговини и у земљама чланицама ЕУ, се као један од услова поставља и услов који се тиче блокаде рачуна. Међутим, пракса у Босни и Херцеговини је ограничена само на постављање таквог услова и захтијевање доказа, док је у пракси у ЕУ такав услов детаљније разрађен. Тако нпр. у тендерским документацијама у Републици Хрватској се у том погледу наводи да „Привредни субјект мора доказати да му рачун у последњих 6 мјесеци није био блокиран више од 7 дана непрекидно, те не више од 15 дана укупно“. Дакле, ради се о томе да је пракса у ЕУ показала да непрекидна блокада рачуна у трајању дужем од 7 дана, односно трајање блокаде рачуна од 15 дана укупно у раздобљу од 6 мјесеци може угрозити кандидату/понуђачеву способност правовременог подмиривања свих обавеза које настају као резултат пословних процеса. Сходно наведеном, не постоје сметње да се поменута пракса ЕУ примјењује и у поступцима јавних набавки у Босни и Херцеговини, те да „краћа“ блокада рачуна нема утицаја на економску и финансијску способност кандидата/понуђача.“

Није јасна тврдња Жалиоца да Уговорни орган „фризира“ тендерску документацију и свјесно „парцијално“ извлачи образложење из документа, како наводи Жалилац, када је Уговорни орган у потпуности поступио у складу са ставом Агенције, те заиста поставио минимум услова, поједностављујући достављање понуда свим понуђачима. Жалилац дакле предлаже да му се да право да он поставља услове, који нису „минимум“ услова, а који ће понуђачима потпуно беспотребно повећати трошкове или их елиминисати у поступку набавке. Жалилац не узима у обзир чињеницу да Уговорни орган није у обавези да уопште поставља услове из члана 47. Закона, а када их постаља они морају бити минимум услова.

Уговорни орган је у потпуности у складу са Законом о јавним набавкама прописао минимум економских и финансијских услова гдје је у сврху доказивања довољно да се достави потврда банке у којој понуђач има отворен главни рачун, да главни рачун понуђача није био у блокади 7 дана или дуже у континуитету у посљедњих 6 мјесеци. Жалилац је очигледно неупућен у одредбе члана 12, члана 22. став 3. и 4. и члана 32. Закона о унутрашњем платном промету Републике Српске, којим је прописано да се обустава, принудна наплата или блокада рачуна правних лица прво врши на главном рачуну, а тек у случају недостатка средстава, врши се на осталим рачунима. Исто је прописано и Законом о унутрашњем платном промету ФБиХ и Законом о платним трансакцијама Брчко дистрикта Босне и Херцеговине.

Дакле, апсолутно је бесмислено захтијевати од понуђача да достављају потврде за све рачуне које имају отворене код пословних банака (доказ: Рјешење КРЖ број ЈН2-02-07-1-390-7/18 од 05.07.2018. године), када се блокада рачуна увијек прво врши на главном рачуну, у складу са законским прописима из те области.

2. Жалилац потпуно неосновано тврди да Уговорни орган тачком 16.1. Тендерске документације крши Закон о јавним набавкама Босне и Херцеговине и Закон о уређењу простора и грађењу Републике Српске и темељи се на низу погрешно наведених и протумачених материјалних прописа, те на основу неистинитих изјава и покушаја да Жалилац умјесто Уговорног органа прописује услове из тендерског документа према својим потребама.

Уговорни орган је тачком 16.1 алинеја а) Тендерске документације јасно и недвосмислено прописао одговорно лице за предметне радове, у складу са чланом 51. тачка а) Закона о јавним набавкама Босне и Херцеговине, што је дискреционо право Уговорног органа:

„а) дипломирани машински инжењер за термотехничке инсталације - води радове и одговоран је за све извршене радове у име понуђача“

Узимајући у обзир да се ради о комплексном систему гријања/хлађења пословног објекта- хале која је подијељена на велики број пословних објеката који се издају правним лицима и предузетницима на кориштење, да је наведени систем гријања релативна новина на нашим просторима, јер се за хлађење/гријање користе топлотне пумпе и подземне воде, да је процијењена вриједност радова 200.000,00 КМ без ПДВ-а (што је готово петина планираних набавки Уговорног органа) и да су предметни радови машински радови из области термотехнике, Уговорни орган је потпуно оправдано захтијевао да одговорно лице за све извршене радове буде машинске струке.

Потпуно је неоправдан захтјев Жалиоца да одговорно лице буде „технички, технолошки или неки адекватан факултет“. Дакле, Жалилац тврди да машински инжењер није адекватан, већ да за машинске радове може да буде адекватан неко са „техничким“ факултетом или технолошким факултетом, што је у потпуности у супротности са прописима, али и са логиком.

Уговорни орган не улази у анализу политике издавања лиценци за машинске радове које практикује Министарство за просторно уређење, грађевинарство и екологију Републике Српске, нити се покушава поставити „изнад надлежних институција“, како лажно тврди Жалилац, већ користи материјалне прописе који одређују област машинских радова ради одређивања образовних и професионалних квалификација лица која су одговорна за извођење конкретних радова у складу са чланом 51. тачка б) Закона о јавним набавкама БиХ.

Члан 8. став 2. тачка г) алинеја 7. Правилника о условима за издавање и одузимање лиценци учесника у грађењу Републике Српске гласи:

„(2) Дипломираним инжењерима или дипломираним инжењерима из става 1. овог члана са завршеним студијем првог циклуса који траје четири године, а

чијим се завршетком стиче 240 ECTS бодова у наведеном научном пољу, може се издати лиценца за:

г) грађење објеката, односно извођење радова одговарајуће врсте и намјене, зависно од занимања и смјера или одсјека лица које тражи лиценцу, и то:

7) дијела машинске фазе - област термотехнике, инсталације гријања, гаса, вентилације и климатизације и надзор."

Дакле, Уговорни орган је у потпуности поступио у складу са сложенешћу поступка, Законом о јавним набавкама и материјалним прописима, те захтијевао у складу са истим да за машинске радове одговара лице машинске струке. Жалилац би имао основа да се жали уколико би уговорни орган прописао у ТД да одговорно лице за машинске радове буде технолог, фармацеут или друго лице које није адекватно школовано за извођење предметних радова.

Тврдња Жалиоца да је Уговорни орган „требао тражити лице са одговарајућом лиценцом, а не са дипломом“ је изван надлежности Жалиоца, јер себе поставља у позицију креирања Тендерске документације, што није дискреционо право Жалиоца, већ Уговорног органа.

Уговорни орган је захтијевао и лиценцу и стручност за предметне радове, што је у потпуности право Уговорног органа, јер је за Уговорни орган је подједнако важно да за предметне радове одговара особа која је стручно оспособљена да их води, колико је важно и да има лиценцу за то.

Оваквим тврдњама Жалилац омаловажава четворогодишње школовање машинских инжењера и покушава да представи радове чија је вриједност процијењена на 200.000,00 КМ без ПДВ-а и чија је важност огромна за Уговорни орган, као неки прост систем којим би и „мало дијете могло управљати“, како наводи Жалилац.

Свим понуђачима је омогућено да ангажују машинске инжењере, уколико исте немају запослене, путем уговора о раду ван радног односа или да наступе као група понуђача. Уговорни орган не улази у дубљу анализу, али сматра јако сумњивим, да се Жалилац може уопште озбиљно бавити дјелатношћу гријања/хлађења, која је дјелатност из машинске области, без дипломираног инжењера машинства. Такође, сумњива је и чињеница да Жалилац сматра да је једнака компетенција инжењера технологије или технике и машинског инжењера термодинамике, за радове из области термодинамике, узимајући у обзир да се технологији баве инжењерством из области хемијског инжењерства и технологије, прехранбене технологије и индустријске биотехнологије, текстилног инжењерства, графичког инжењерства и слично. а технички инжењери се баве инжењерством из различитих области од информационих технологија до одјевног и индустријског инжењерства.

Уговорни орган поново напомиње да се не ради о куповини клима уређаја или телевизора, како је Жалилац навео у Жалби, већ се ради о комплексном систему гријања/хлађења објекта, који се користи за гријање/расхлађивање хала у којима циркулишу хиљаде особа, које су круцијалне за пословање Уговорног органа и чији је износ процијењен на 200.000,00 КМ без ПДВ-а.

Дакле, поступајући у потпуности у складу са чланом 51. тачка б) Закона о јавним набавкама Босне и Херцеговине, чланом 117. став 2) и 3) Закона о уређењу простора и грађењу Републике Српске и чланом 8. став 2. тачка г) алинеја 7. Правилника о условима за издавање и одузимање лиценци учесника у грађењу Републике Српске Уговорни орган потпуно оправдано, узимајући у обзир комплексност и значај радова, захтијева да машински инжењер одговара за машинске радове, што му ниједан понуђач нема право оспоравати, те је 3. навод Жалиоца у потпуности неоснован.

3. Трећи навод Жалбе је у потпуности неоснован и у супротности са Законом.

Жалилац се у овом наводу жали на тачке 16.1 и 42.1 Тендерске документације, али је тачка 42.1 у Измијењеној Тендерској документације у потпуно избрисана и нејасно је зашто се Жалилац позива на исту, те се тачка 42.1 неће разматрати у овом Изјашњењу.

Жалилац понавља неосновану тврдњу да предметни систем гријања/хлађења нема никакву аутоматику и да је лице из тачке 16.1 - дипломирани електро инжењер слабе струје или аутоматике - непотребан, иако и сам каже да „сва аутоматика односно управљање уређајима долази фабрички комплетно са уређајем“.

Дакле, Жалилац у наводу тврди да „нема нигдје слабе струје, а ни аутоматике“, а у истом наводу тврди да „сва аутоматика односно управљање уређајима долази фабрички комплетно са уређајем“, што је потпуна контрадикторност у тврдњама Жалиоца, гдје у једном моменту каже да нема никакве аутоматике, а у другом дијелу да постоји аутоматика.

Чињеница је да системи гријања са топлотним пумпама, а посебно овакви системи који користе подземне воде за размјену топлотне енергије, не могу да функционишу без аутоматике инсталиране и подешене од стране стручног лица.

Тачком 19. и 20. табеле Обрасца за цијену понуде (Анекс 3) су дефинисани елементи аутоматике која је неопходна за аутоматски рад оваквог система. Основни дијелови аутоматског управљања системом гријања/хлађења су регулатор (процесна јединица која управља релејима за паљење и гашење топлотне пумпе и вентилатора калолифера) и термостати (екстерне јединице које мјере температуру ваздуха у појединим сегментима објекта и шаљу информације регулатору). Комуникација између термостата и регулатора се врши једносмјерном струјом напона до 24 V, а која спада у категорију слабих струја.

Комуникација код већине произвођача регулатора и термостата се врши помоћу инсталација у складу са стандардом RS485 је (стандард физичке повезивости за пренос података који дефинише електричне карактеристике серијске комуникације) који функционише у распону напона од 7 до 12 V. Жалилац је очигледно намјерно или због недостатка знања „помијешао“ напон напајања уређаја, који може бити и 220V и 24V са напоном комуникације између наведених уређаја, који не може бити већи од 50V и мора спадати у категорију „слабе струје“.

Доказ: У прилогу су достављене техничке спецификације регулатора и термостата 3 реномирана произвођача одговарајуће опреме предвиђене за монтажу у предметном поступку - „Siemens“, „Valliant“ и „Clivet“ у чијим је техничким спецификацијама јасно наведено да комуникација између термостата и регулатора функционише помоћу напона до 24 V или у складу са стандардом RS485, који је у распону вриједности напона од 7 V до 12 V.

Жалилац тврди да „сва аутоматика долази фабрички комплетно са уређајем и да је заснована на контакторима и релејима 220/380V11 што је неистина, јер сви произвођачи на свијету продају уређаје за регулацију (аутоматика) одвојено од топлотних пумпи, тако да купци могу да нпр. користе „Siemens“ аутоматику са „Clivet“ топлотним пумпама. У самој изјави Жалиоца је такође контрадикторност која говори о његовом слабом познавању материје, јер Жалилац каже да са уређајем долази аутоматика, која се заснива на напону 220/380 V, што је немогуће, јер се сам појам аутоматике не може везати за јаке струје, већ за струје напона до 50V, како и сам Жалилац наводи. Дакле, Жалилац својим изјавама побија своје претходне изјаве.

Изјаве Жалиоца да „корисник добија упутство за руковање које може свако користити, значи упали термостат, повећај или смањи температуру, повећај или смањи брзину вентилатора“, „то зна радити свако“, „термостатом зна и мало дијете управљати“, „свако ко зна читати упутство може на контролору притискати дугмад“ и сличне изјаве су у потпуности ирелевантне, неистините и бесмислене. Жалилац покушава да тривијализује напредни систем гријања, који кошта до 200.000,00 КМ без ПДВ-, на ниво толике једноставности да то може „и дијете“ пустити у рад, што Уговорном органу говори о крајњој неозбиљности Жалиоца и недостатку познавања материје.

Уговорни орган није расписао поступак у којем извођач радова физички постави материјал опрему и достави уговорном органу упутство за употребу помоћу којег би Уговорни орган сам вршио подешавања, већ да изврши сва подешавања, тестирања и друге завршне радове, пусти систем у пробни рад и да изврши примопредају завршеног и функционалног система, у складу са материјални прописима и захтјевима у тендерској документацији.

Тврдња Жалиоца да ће након монтаже опреме доставити упутство Уговорном органу је у потпуности неприхватљива, и Уговорни орган захтијева да радове на уградњи ормара за аутоматику, регулатора, релеја и термостата (који су предвиђени за мануелни и аутоматски рад -тачка 20. табеле Обрасца за цијену понуде) надгледа стручно оспособљено лице - дипломирани електро инжењер слабе струје или аутоматике - те да након монтаже изврши подешавања и пуштања у рад у складу са предмјером радова, те да после тестирања сачини и потпише записник о примопредаји радова и пројектну документација изведеног стања која се односи на аутоматику, у складу са чланом 5. нацрта Уговора (Анекс 10.).

За Уговорни орган је неприхватљиво да плати 200.000,00 КМ за радове које ће подешавати и пуштати у рад нестручна лица, те је неприхватљиво да се понуђач на тако неозбиљан начин односи према предметним радовима као што се Жалилац односи, и дискреционо право је Уговорног органа, у складу са чланом 51. тачка б) Закона о јавним набавкама Босне и Херцеговине да захтијева да за радове одговара образовно и професионално квалификована особа, те да подешавања аутоматског рада система и израду пројектне документације изведеног стања изврши лице које има важећу лиценцу, а не „дијете“ или „свако“ како то наводи Жалилац.

Уговорни орган није ограничио понуђаче да стручно лице мора бити запослено код понуђача и прописао је да се стручно лице може ангажовати на друге начине, те је за све понуђаче обезбиједио једнак третман и недискриминацију и омогућио им да равноправно учествују у поступку. Уговорни орган је у процијени вриједности предметног поступка предвидио трошкове пуштања у рад (тачка 30. у табели Обрасца за цијену понуде) и за Уговорни орган није битно да ли је стручно лице запослено код понуђача или ангажовано за предметне радове, већ да стручно и квалификовано лице прати извршење радова на постављању аутоматике, подешавање и пуштање у рад, те да сачини и потпише пројектне документације изведеног стања. Узимајући у обзир горе наведено, Уговорни орган сматра да је овај навод понуђача у потпуности неоснован, јер је испуњен лажним тврдњама Жалиоца које нису ни на који начин доказане и које су посљедица или незнања или жеље да опструира поступак набавке, а које је Уговорни орган оповргнуо доказима, те показује са коликом је неозбиљношћу и немарношћу Жалилац као понуђач приступио предметном поступку и изради понуде.

4) Чланом 3. став 2. тачка е) алинеја 2. Упутства за припрему модела тендерске документације и понуда („Службени гласник Босне и Херцеговине" број 90/14 и

20/15) је предвиђено захтијевање обиласка локације или мјеста извршења уговора, а у предметном поступку је обилазак и увид у објекат неопходан због природе и комплексности радова, формата пројектне документације и намјене и конструкције објекта. Понуђачи неће моћи квалитетно припремити понуду без пројекта и визуелног запажања објекта, као што се може наслутити и на основу појединих навода Жалиоца који потпуно паушално оцјењује предметне радове, што може изазвати значајну штету Уговорном органу приликом извођења радова, као и изазвати прекид радова или друге компликације.

Узимајући у обзир да је Уговорни орган свим понуђачима у поступку прописао обавезу обиласка објекта, те уредно одредио термине обиласка, не дискриминишући или фаворизујући било којег понуђача, а у потпуности у складу са Законом о јавним набавкама Босне и Херцеговине (а посебно са чланом 3. став 1. Закона) и горенаведеним подзаконским актом, 4. навод Жалиоца је у потпуности неоснован.

Из свега горе наведеног, Уговорни орган је утврдио, што је и доказао увидом у доказе достављене у прилогу, да је у току провођења поступка „Јавна набавка радова измјена постојећег система гријања на АТЦ-у и прелазак на рентабилнији систем гријања“ број: 4121/2019 од 28.08.2019. године, поступао у складу са Законом о јавним набавкама Босне и Херцеговине („Службени гласник Босне и Херцеговине“ број: 39/14). подзаконским актима и осталим важећим материјалним прописима Босне и Херцеговине, те предлаже Канцеларији за разматрање жалби да исту одбије као неосновану.

Прије него што се упустио у мериторно одлучивање, овај орган је приступио провјери формалних претпоставки за улагање жалбе, које морају бити испуњене на страни жалиоца, како би се у опште приступило њеном рјешавању, а односе се на допуштеност, благовременост и изјављеност од овлашћене особе у складу са чланом 109. став (1) и (2) Закона о јавним набавкама као и на претпоставке прописане чланом 105. Закона о јавним набавкама Босне и Херцеговине.

Након што су предње претпоставке преиспитане, овај орган је увидом у достављену документацију, те анализом сваког доказа појединачно и у њиховој међусобној вези, а у односу на жалбене наводе и прописани законски поступак, утврдио да је потребно одбити наводе жалиоца.

Жалба је неоснована

Након утврђивања свих чињеница и увидом у прибављене доказе те анализом сваког доказа појединачно и у њиховој међусобној вези, а у односу на жалбене наводе и прописани законски поступак, утврђено је да је жалба неоснована и да је предметни поступак, у дијелу навода у жалби, у складу са одредбама Закона о јавним набавкама.

На основу наведених жалбених навода жалиоца, овај орган је извршио увид у ТД-у, како би установио постављене услове задате у ТД-у, те констатовао да је у конкретном случају поступак јавне набавке према предмету јавне набавке постављен тако како га и описује уговорни орган у свом изјашњењу.

Према првом жалбеном наводу, овај орган сматра да је исправан став уговорног органа који је у свом изјашњењу исто потврдио да постављеним условом није нарушио активну конкуренцију већ да је подтављеним условом дао већу могућност за пријаву више кандидата у овом поступку јавне набавке.

Контрадикторан је став жалиоца у смислу првог и другог жалбеног навода где се он у првом жали како су благо постављени услови а да у другим истиче оштре критерије по питању стручне спреме радника који се ангажују.

Дакле, уговорни орган има право поставити минималне услове у смислу квалификације понуде и то је његово право, с тим што је тумачење уговорног органа да он и није морао поставити никакав услов када је у питању економско финансијска способност понуђача, апсолутно у праву јер је то његово дискреционо право. Дакле, тражењем да се у ТД-у поставе јачи услови је управо супротно законским одреднама. Стога је овај жалбени навод неоснован.

Други жалбени навод који се односи на тачку 16.2 техничке и професионалне способности у ТД-у, овај орган сматра неоснованим јер је уговорни орган тражио ангажовање дипл. машинског инжењера за област термотехничке инсталације што је сразмјерно предмету јавне набавке, као и других занимања која је навео у овој тачци.

Оно што је битно је да уговорни орган није био искључив код ангажовања стручних лица да они морају бити у радном односу код понуђача већ да исти могу бити ангажовани по било којем основу (уговор о дјелу, о привременим и повременим пословима и сл). Дакле сваки понуђач може ангажовати по било ком основу тражене стручне кадрове или да учествује у групи понуђача чиме се не сужава конкуренција нити се нарушава начело транспарентности и једнакости кандидата/понуђача.

Уговорни орган има дискреционо право поставити минимум услова у смислу професионалне способности као услова за квалификацију понуде чиме не нарушава конкуренцију а чиме жели себе да осигура са озбиљним и квалификованим понуђачима. Овим условима се не нарушавају ни законске ни подзаконске одредбе па самим тим није ни у конкретном случају дошло до поврде одредаба које регулишу поступак јавне набавке. Стога је овај жалбени навод неоснован.

По трећем жалбеном наводу, овај орган дијели мишљење уговорног органа јер је у Измјенама ТД-е тачка 42.1 ТД-а укинута тако да је овај жалбени навод безпредметан по наведеној тачци.

Четврти жалбени навод како је у свом Изјашњењу навео уговорни орган, овај орган се истим дијели мишљење и сматра га неоснованим те прихвата образложење истог: „Чланом 3. став 2. тачка е) алинеја 2. Упутства за припрему модела тендерске документације и понуда („Службени гласник Босне и Херцеговине“ број 90/14 и 20/15) је предвиђено захтијевање обиласка локације или мјеста извршења уговора, а у предметном поступку је обилазак и увид у објекат неопходан због природе и комплексности радова, формата пројектне документације и намјене и конструкције објекта. Понуђачи неће моћи квалитетно припремити понуду без пројекта и визуелног запажања објекта, као што се може наслутити и на основу појединих навода Жалиоца који потпуно паушално оцјењује предметне радове, што може изазвати значајну штету Уговорном органу приликом извођења радова, као и изазвати прекид радова или друге компликације.

Узимајући у обзир да је Уговорни орган свим понуђачима у поступку прописао обавезу обиласка објекта, те уредно одредио термине обиласка, не дискриминишући или фаворизујући било којег понуђача, а у потпуности у складу са Законом о јавним набавкама Босне и Херцеговине (а посебно са чланом 3. став 1. Закона) и горе наведеним подзаконским актом, 4. навод Жалиоца је у потпуности неоснован.“

Дакле, уговорни орган је искористио подзаконску одредбу чиме није нарушен поступак јавне набавке, већ напротив олакшава кандидатима/понуђачима да боље, прецизније дођу до сазнања на лицу мјеста о евентуалним трошковима које морају унијети у сачињавању цијене понуде и на тај начин бити конкурентни са својом понудом. Стога је и овај жалбени навод неоснован.

У овом случају, уговорни орган је исправно поступио и није начинио повреду поступка а наводи жалиоца су неосновани.

Имајући у виду предње, жалба је неоснована, те је на основу члана 228. Закона о управном поступку, одлучено као у диспозитиву овог рјешења.

Обзиром да се жалба одбија као неоснована, самим тим одбија се и захтјев за надокнаду трошкова жалбеног поступка .

Поука о правном лијеку

Ово Рјешење је коначни управни акт. Против овог Рјешења може се поднијети тужба у управном спору пред Судом Босне и Херцеговине у року од 30 дана од дана пријема рјешења.
Такса на тужбу износи 100,00 КМ.

Достављено:

- жалиоцу
- Уговорном органу
- а/а и евиденција